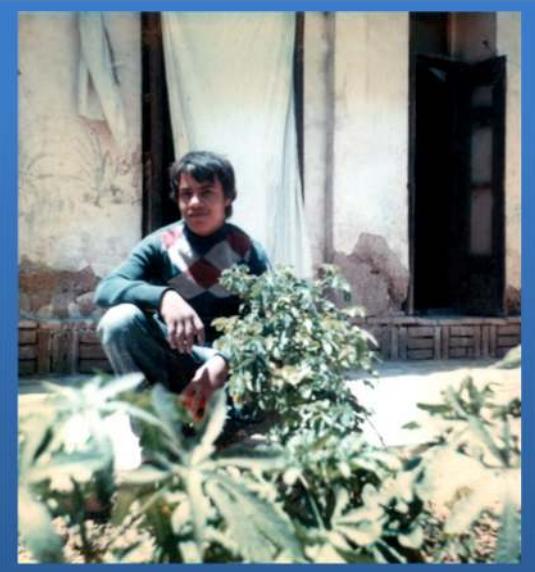
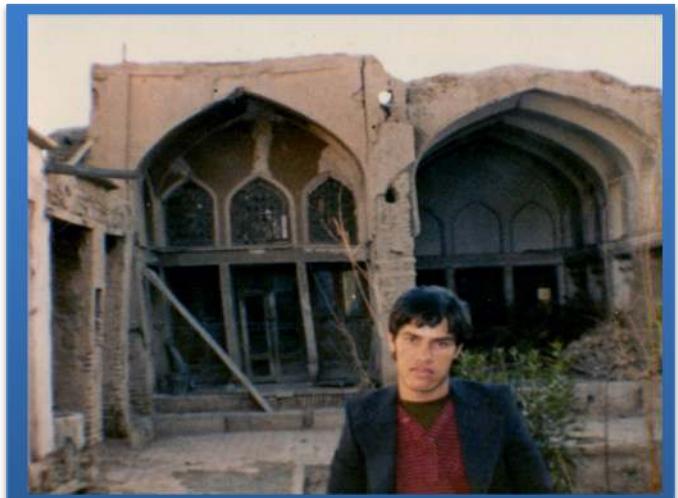

نام: محمود
نام خانوادگی: قادری
نام پدر: محمدباقر
تاریخ تولد: ۱۳۴۳/۱۰/۹
 محل تولد: زفره اردستان
 تحصیلات: پنجم ابتدایی
 وضعیت تأهل: مجرد
 تاریخ عضویت: ۱۳۶۰
 مسئولیت: جانشین گردان پیاده سپاه
 دیواندره
 تاریخ شهادت: ۱۳۶۳/۱/۱۷
 محل شهادت: دیواندره
 نحوه شهادت: اصابت گلوله ضدانقلاب
 محل دفن: روستای زفره

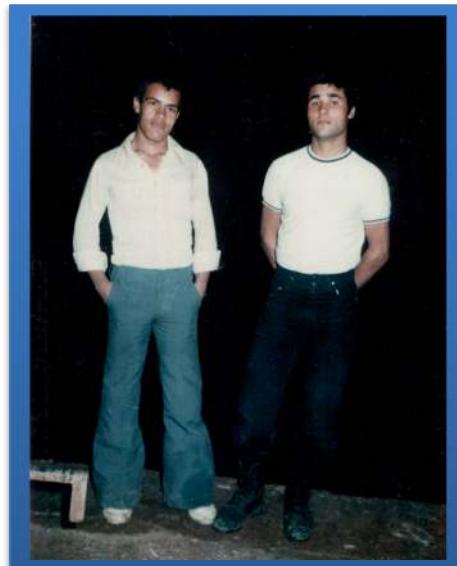
محمود سال ۱۳۴۲ در روستای زفره از توابع اصفهان به دنیا آمد و در خانوادهای مؤمن و مذهبی رشد کرد و تربیت شد؛ بامدادان با تلاوت قرآن پدر از خواب بیدار می‌شد و شبانگاه با قصه و لالایی مادر مؤمنه‌اش که از سادات ذاکری و از خاندان اهل علم و فضل بود، به خواب می‌رفت.

وقتی هشت ساله شد، همراه برادرش غلامحسین به اصفهان رفت تا علاوه بر درس خواندن، حرفه‌ای بیاموزد. آنجا در خانه‌ای ساکن شدند که بخشی از آن متعلق به پدرش بود. به این ترتیب محمود توانست از وجود برادر بزرگترش عبدالجود که روحانی نیز بهره ببرد.

روزها در دفتر کارخانه تولید آرد کار می‌کرد و شبها درس می‌خواند. در این مدت شیشه‌گری، نانوایی و بنایی را هم تجربه کرد.

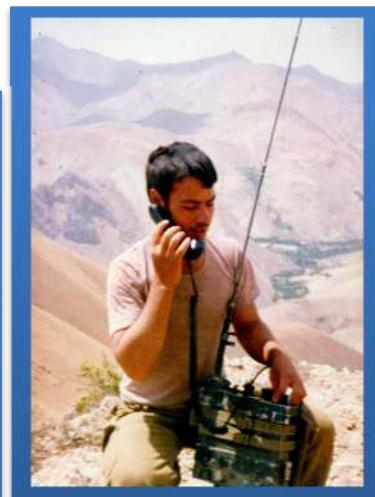

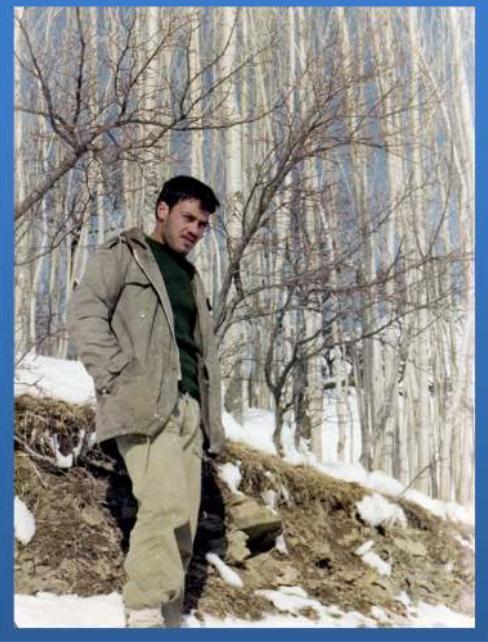
مردادماه سال ۱۳۵۸ بعد از فرمان حضرت امام^(ره) برای نجات شهر پاوه از محاصره ضدانقلاب، با برادرش داوطلب اعزام شدند که به دلیل استقبال بیش از حد نیروهای آموزش دیده، موفق به رفتن نشدند.

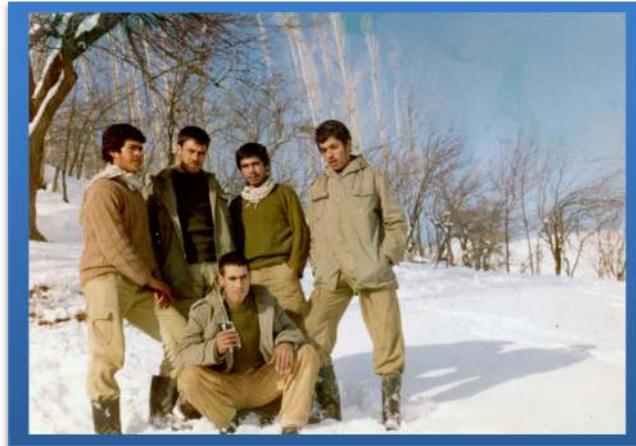

بعد از آن یک سالی به یکی از شهرهای جنوبی کشور رفت و مشغول بنایی و کارهای ساختمانی شد.

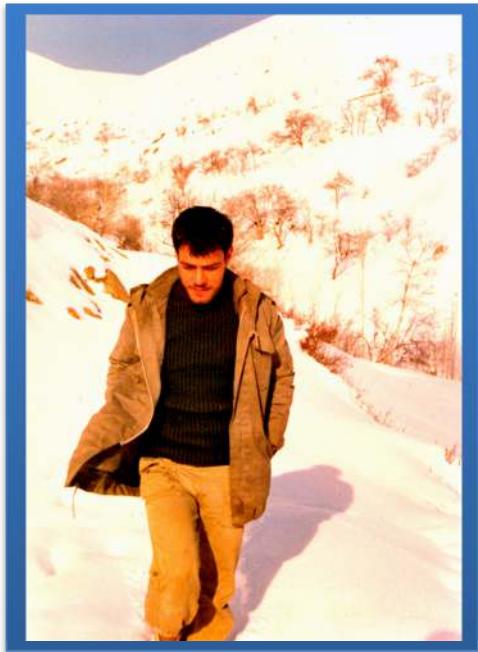

پائیز سال ۱۳۶۰ بعد از گذراندن یک دوره آموزشی یک ماهه در پادگان غدیر اصفهان، به کردستان اعزام شد و به عنوان نیروی جُوله در محور حسنآباد سندج مشغول خدمت شد.

بعد از مدتی فرمانده پایگاه تازه تأسیس روستای تخته شد.

او به عنوان فرمانده پایگاه، به کار خدمات رسانی به مردم، توسعه امنیت منطقه و خلع سلاح عناصر وابسته به ضد انقلاب مشغول شد.

عملکرد هوشمندانه اش در این مدت، مسئولین عملیاتی را بر آن داشت تا با اطمینان فرماندهی محور حسن‌آباد، کیلانه و کرجو را به او بسپارند. مبارزه بی‌امان با ضدانقلاب و برقراری امنیت برای مردم، دغدغه اصلی محمود بود.

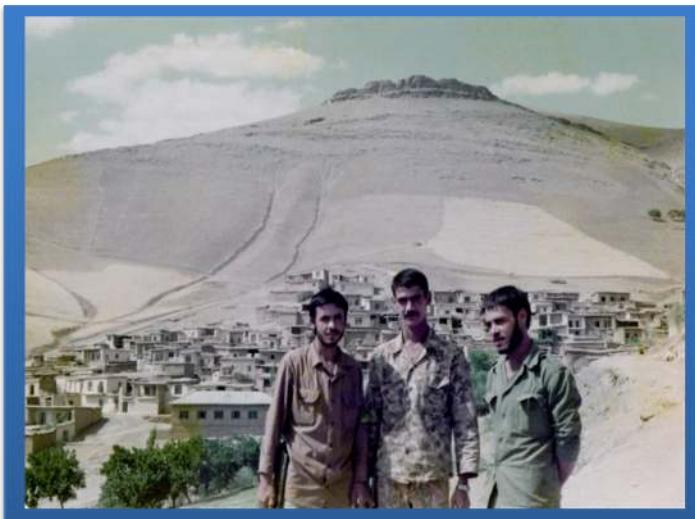

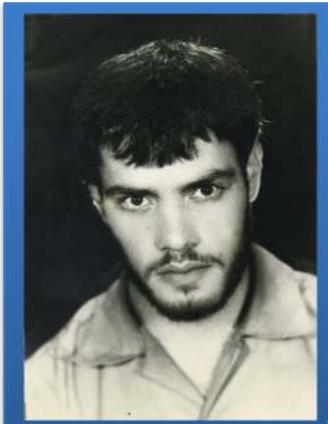

بعد از آن مسئولیت جوله‌های محور حسین‌آباد در
محور سنندج – دیواندره به او سپرده شد.

مدتی به یگان عملیاتی تازه تأسیس نبی‌اکرم (صلوات‌الله‌علیه) رفت تا
بتواند در حوزه‌ای وسیع‌تر به مجاهدت‌های خود ادامه دهد.

۱۷ فروردین ماه ۱۳۶۳ بعد از سه سال مجاهدت بی‌امان، در جریان یک درگیری مستقیم با ضدانقلاب در روستای ذلکه از توابع دیواندره به شهادت رسید.

